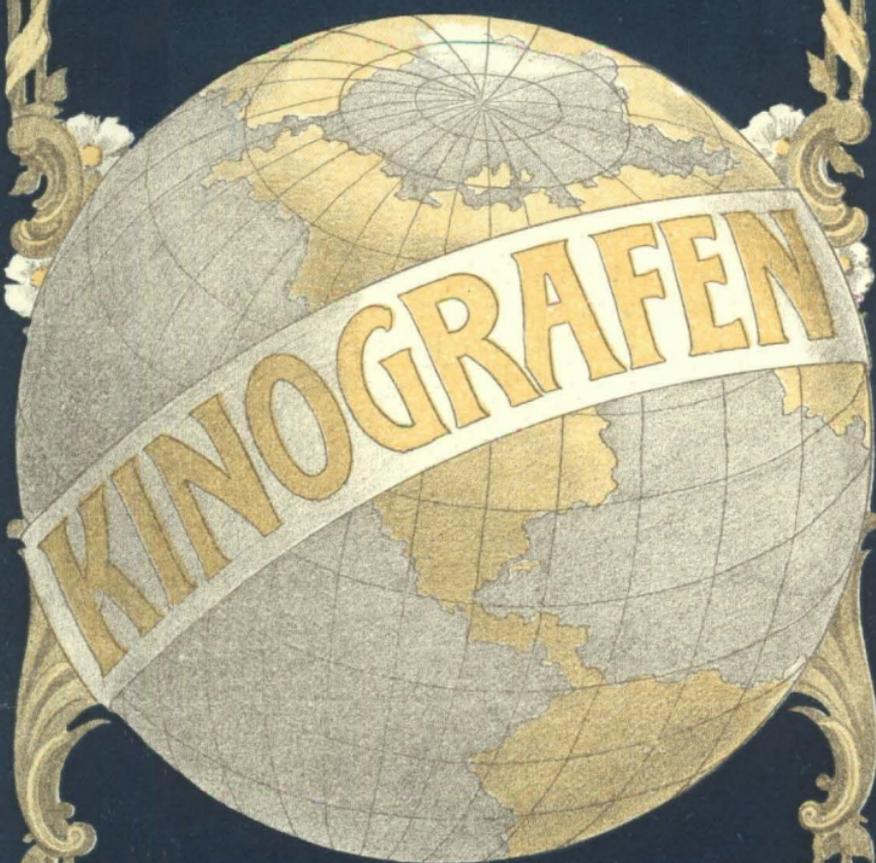


PROGRAM  
FOR



FREDERIKSBERGGADE 25  
KØBENHAVN  
TELEFON 7606



## 1.

# Forræderen Benedict Arnold.

Handlingen foregaar under den amerikanske Frihedskrig Aar 1780.

Den unge amerikanske Officer Benedict Arnold har begaaet en mindre Forseelse, for hvilken han irettesættes af selve den store Washington, hvilket i høj Grad saarer hans Forfængelighed. For at hævne sig for den Uretfærdighed, han mener, der er vederfaret ham, bliver Arnold Forræder mod sit eget Fædreland, og han overgiver en Del vigtige Dokumenter til den fjendtlige Spion André. Men denne bliver fanget af de amerikanske Soldater, og som Spion dømmes han til Døden. Arnold flygter til England, og dér dør han en Del Aar senere i Elendighed og pint af Samvittighedsnag over Forræderiet mod sit Fædreland.

## 2.

# Fruentimmervrøvl.

En af Damernes svage Sider er som bekendt, at de altid skal gøre saa meget Vrøvl selv over den mindste Bagatal. En Plet paa Dugen kan ødelægge en hel Dags huslig Lykke; at Ægtemanden træder sin Hustru paa Slæbet kan skabe Misstemning i en glad Aften. Tusinde er de Eksempler, man kan fremføre, men som Regel mener de gode Damer det næppe saa slemt, som de siger, idet de næsten altid bagefter fortryder. Her et nyt Eksempel:

Hr. Dround skal til stor Middag. Skrædderen kommer med de nye Kjolebenklæder, men da Hr. Dround skal have disse paa, viser det sig, at de er 4 Tommer for lange. Han henvender sig til den gamle Tante, Pebermøen og Husinventaret, men denne er optaget. Hendes Kat skal have sin sædvanlige Kæletime, inden den skal til Ro: »Siden skal jeg gøre det, nu har jeg ikke Tid, eller gaa hellere til din Kone.« Dround henvender sig til sin Kone: »Kære Mand, jeg har min frygtelige Migræne, siden skal jeg gøre det, eller forresten kan Anna jo gøre det.« Dround



gaar til Datteren: »Aa, kære Fader, jeg er paa saadant et spændende Sted i Romanen, de er lige ved at faa hinanden.«

Hr. Dround lader Benklæderne ligge i Dagligstuen, han tænker, de bliver nok lavet i Stand, og han gaar ind for at fuldende sit øvrige Toilette. Ganske rigtig, nu kommer Fruen. Hun fortryder, hun ikke straks lavede Benklæderne i Stand, og snart er disse 4 Tommer kortere. Lidt efter kommer den gamle Jomfru; hun fortryder ogsaa, og snart er Benklæderne atter 4 Tommer kortere. Saa kommer Anna, nu har de To i Romanen faaet hinanden, og saa maa hun skynde sig at lave Benklæderne i Stand for Faderen; disse bliver atter 4 Tommer kortere.

Vi kan tænke os Drounds Fortvivelse over sine nye Kjolebenklæder, der er bleven 8 Tommer for korte, og hvad der Grunden: ene og alene Fruentimmervrøvl.

## 3.

# Sangerindens Diamanter.

Af Sherlock Holmes Oplevelser.

John Baxter har endnu aldrig taget sig noget nyttigt for; hans Forældre døde tidligt og efterlod ham en betydelig Formue, som han imidlertid, takket være sin usalige Spillelidenskab, nu har opbrugt til sidste Øre. Men Penge maa og skal han have, han maa prøve, om han ikke kan bevæge sin rige Farbroder til at punge ud. Denne har imidlertid aldrig haft noget tilovers for sin udskjedende Brodersøn og modtager ham derfor ret køligt: »Nej, min Dreng, bestil noget, arbejde og tjen Penge selv, tro ikke, at jeg vil forsyne dig med Midler til at fortsætte din unyttige Tilværelse med. Har du selv erhvervet dine Penge, har du ogsaa Lov til at more dig for dem, det gør jeg,« og han viser Nevøen et pragtfuldt Diamantsmykke, som han vil forære den berømte Varietéstjerne Daisy Morton. »Laan mig det Smykke, blot et Par Dage, jeg skal skaffe Penge,« siger John. »Nej Tak, min Ven, jeg saa det vist aldrig mere,« siger Onklen og vender sig for at gemme Smykket. Da farer en djævelsk Tanke i John, han springer til og vil styrte sig over Onklen, der imidlertid rettidig vender sig om og harmfuld viser ham Døren.

Diamanterne spøger stadig i Johns Hjerne, kan han blot faa fat i dem, er han reddet; godt





at han ved, hvem der skal have dem, og han beslutter sig til at gaa hen paa Varietéen samme Aften; hvem ved, maaske faar han der en Chance. Hans Beregning viser sig at være rigtig. Onklen gaar op i Divaens Garderobe og afleverer sin Gave. Saasnart John derfor har forvisset sig om, at Daisy er gaaet ind paa Scenen, gaar han ind paa hendes Paaklædningsværelse, gennemsøger i Hast hendes Gemmer, men Armbaandet er der ikke, hun maa altsaa have det paa. Godt, saa vil han gaa hjem til hende, for nu vil han gøre alt for at faa Diamantsmykket. John hejser sig ved et Tov, der er fastgjort paa Taget, ned til Miss Daisys Balkon, gaar ind i Værelserne og gennemroder alle Skufferne; Armbaandet findes stadig ikke, saa maa han altsaa vente til hun selv kommer, og han gemmer sig bag Balkondøren.

Lidt efter kommer Sangerinden, tilfældig kaster hun et Blik hen mod Balkondøren, og da hun dér faar Øje paa den maskerede Skikkelse, griber hun resolut Telefonen og ringer den berømte Opdager Sherlock Holmes op; hun faar imidlertid kun sagt sit Navn, thi med et Spring kaster John sig over hende, slaar Telefonen ud af Haanden paa hende, giver hende et Slag, saa hun synker bevidstløs om og tager Smykket, hvorpaa han klatrer op ad Tovet.

Sherlock Holmes har imidlertid hørt Miss Daisys Skrig i Telefonen og kører ilsomt derhen; et Blik er nok til at sige ham, hvad der er sket, og uden Betænkning svinger han sig op ad Rebet. John, som imidlertid nu er drevet til det yderste af Desperation, skærer Tovet over; dog, Sherlock Holmes redder sig, og efter en vild Jagt henover Tagene bliver John tilsidst fanget og overgivet til Retfærdigheden.

---

#### 4.

## Hr. Peter i Ilden.

Hr. Peter bliver en Dag spaaet, at han vil outkomme ved Ild, og vi ser nu, hvilke omhyggelige Forholdsregler han tager, for at Spaadommen ikke skal gaa i Opfyldelse.

---

(Eventuelle Forandringer i Programmet forbeholdes.)

(Eftertryk af Titler og Tekst forbydes.)

Obs. — Hver Billet er kun gyldig til én Forestilling, omfattende samtlige Programmets Numre; — derudover maa for hver paabegyndt Forestilling ny Billet købes.



John Baxter har endnu aldrig taget sig noget nyttigt for, hans Forældre døde tidligt og efterlod ham en betydelig Formue, som han imidlertid takket være sin usalige Spillelidenskab, nu har opbrugt til sidste Øre. Men Penge maa og skal han have, hanmaa prøve, om han ikke kan bevæge sin rige Farbroder til at punge ud. Denne har imidlertid aldrig haft noget videre tilovers for sin udskejende Brodersøn og modtager ham derfor ret køligt" Nej, min Dreng, bestil noget, arbejde og tjen Penge selv, tro ikke at jeg vil forsyne dig med Midler til at fortsætte din unyttige Sommerfugletilværelse med, har du selv erhvervet dine Penge, har du ogsaa Lov til at more dig for dem, det gør jeg", og han viser Nevøen et pragtfuldt Diamantsmykke, som han vil forære den berømte Varietéstjerne Daisy Morton. "Laan mig det Smykke, blot et Par Dage, jeg skal skaffe Penge", siger John, " Nej Tak, min Ven, jeg saa det vist aldrig mere", siger Onklen og vender sig for at gemme Smykket. Da farer en bastialsk Tanke i John, han springer til og vil styrte sig over Onkelen, der imidlertid rettidig vender sig om og harmfuld viser Uslingen Døren.

Diamanetrne spøger stadig i Johns Hjerne, kan han blot faa fat i dem er han reddet, godt at han ved, hvem der skal have dem, og han beslutter sig til at gaa hen paa Varieteen samme Aften, hvem ved, maaske faar han der en Chance. Hans Beregning viser sig at være rigtig. Onklen gaar op i Divaens Garderobe og afleverer sin Gave. Saasnart John derfor har forvisset sig om, at Daisy er gaaet ind paa Scenen, gaar han ind paa hendes Paaklædningsværelse, gennem søger i Hast hendes Gemmer, men Armbaandet er der ikke, hun maa altsaa have det paa.

Bien, saa vil han gaa hjem til hende, for nu vil han have de Diamanter, om han saa skal flaa dem af Armen paa hende. Næste Formiddag hejser John sig ved et Tov, der er fastgjort paa Taget, ned til Ms. Daysys Balkon, gaar ind i Væfelserne og gennemroder alle Skufferne, Armbaandet findes stadig ikke, naa, saa maa han altsaa vente til hun selv kommer, og han gemmer sig bag Balkondøren.

Lidt efter kommer Sangerinden, tilfældig kaster hun et Blik hen mod Balkondøren, og da hun der faar Øje paa den maskerede Skikkelse, griber hun resolut Telefonen og ringer den berømte Opdager Sherlock Holmes op, hun faar imidlertid kun sagt sit Navn, thi med et Spring kaster John sig over hende, slaar Telefonen ud af Haanden paa hende, giver hende et Slag saa hun synker bevidstløs om og tager Smykket, hvorpaa han klatrer op ad Tovet.

Sherlock Holmes har imidlertid hørt Ms. Daisys Skrig i Telefønen og kører ilsomt derhen, et Blik er nok til at sige ham, hvad der er sket, og uden Betænkning svinger han sig op ad Rebet. John, som imidlertid nu er drevet til det yderste af Desperation, skærer Tovet over, dog, Sherlock Holmes redder sig og efter en vild Jagt henover Tagene, bliver John tilsidst fanget og overgivet til Retfærdigheden, der sætter det sidste Punktum for et forspildt Liv.

## DIE DIAMANTEN DER SÄNGERIN.

John Baxter hat in seinem ganzen Leben nichts Ordentliches geleistet. Seine Eltern starben früh, und hinterliessen ihm ein grosses Vermögen, welches er aber jetzt, dank seiner unseligen Spiel Leidenschaft bis auf den letzten Pfennig aufgebraucht hat. Geld soll und muss er aber haben, er muss versuchen, seinen alten Oheim zu bewegen, ihm das Geld zu geben. Dieser jedoch ist dem ausschweifenden Neffen nicht besonders gut gesinnt, und empfindet ihn sehr kühl. "Nein, mein Junge, du musst arbeiten und selbst Geld verdienen. Glaube doch nicht, dass ich dich mit Geld versehen will, damit du dein nutzloses Leben fortsetzen kannst. Wenn du selbst dein Geld verdient hast, dann kannst du dich auch dafür amüsieren, so wie ich es tue." Und er zeigt dem Neffen ein kostbares Diamantgeschmeide, welches er der berühmten Varieteprimadonna Daisy, schenken will. "Willst du mir nicht das Geschmeide nur für einige Tage leihen?" fragt John. "Ich danke, mein Freund," lacht der Onkel, "dann würde ich es gewiss nicht mehr wiedersehen," und er dreht sich um, und verwahrt das Geschmeide. Da fährt dem Neffen ein teuflischer Gedanke durch den Kopf, er springt auf den Oheim zu und will sich auf ihn stürzen; dieser dreht sich aber noch rechtzeitig um, und zeigt dem Nichtswürdigen die Tür. Die Diamanten spuken jedoch dem John fortwährend im Kopfe herum; kann er die nur bekommen, dann ist er gerettet. Gut, dass er weiss, wer sie haben soll. Er beschliesst, den selben Abend ins Variete zu gehen. Wer weiss, vielleicht hat er hier irgend eine Chance. Seine Berechnung erweist sich als richtig. Der Onkel geht in die Garderobe der Diva und bringt ihr sein Geschenk. Sobald John sich überzeugt hat, dass Daisy auf der Bühne ist, geht er in ihr Ankleidezimmer, durchsucht schnell ihre Sachen, aber das Armband ist nicht zu finden. Sie muss es also auf haben. Bien, dann kann er zu ihr nach Hause gehen, jetzt will er die Diamanten haben, ob er sie ihr auch vom Arm herunter reissen sollte. Den nächsten Vormittag lässt sich John an einem auf dem Dache befestigten Tau auf Miss Daisys Balkon hinab, geht ins Zimmer hinein und durchsucht alle Schubladen. Das Armband ist noch immer nicht zu finden. Na, dann muss er warten, bis sie kommt, und er versteckt sich hinter der Balkontür. Etwas später kommt die Sängerin; zufällig erblickt sie die Gestalt im Versteck hinter der Tür, geht resolut zum Telephon und klingelt bei dem berühmten Detektiv, Sherlock Holmes an. Sie hat aber nur Zeit, ihren Namen zu sagen, als John sich auf sie stürzt, und ihr das Hörrohr aus der Hand reissend, schlägt er sie so, dass sie bewusstlos zu Boden fällt. Dann nimmt er das Geschmeide und klettert am Tau aufs Dach hinauf. Sherlock Holmes hat indessen ihr Geschrei im Telephone gehört und kommt eiligst gefahren. Mit einem Blick übersieht er, was geschehen ist, und ohne sich zu bedenken, klettert er das Tau hinauf. John ist dadurch in die höchste Verzweiflung getrieben und schneidet das Tau durch. Doch Holmes rettet sich, und nach einer wilden Jagd über die Dächer wird John zuletzt gefangen und der Gerechtigkeit übergeben.

# NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.  
NEW YORK. MOSCOU.

---

---

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

---

---

**Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes, unter welchem sie hergestellt sind.**

**Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.**

---

---

**Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.**

Sägerin's Diamanten. Of Sherlock Holmes's Jewelers

Sammlung Burgmer  
Oplevelser

Die Diamanten der Sägerin.

John Bayter hat in seinem ganzen Leben nichts ordentliches geleitet. Seine Eltern starben früh und hinterließen ihm ein großes Vermögen, welches er aber jetzt durch seine Spielleidenschaft bis auf den letzten Pfennig durchgebracht hat. Geld soll und muß er aber haben und versucht, seinen alten Dheim zu bewegen, ihm das Geld zu geben. Dieser ist aber dem ausschweifenden Neffen nicht gut gesinnt und empfing ihn sehr läßl. „Nein, mein Junge, du mußt arbeiten und selbst Geld verdienen. Glaube doch nicht, daß ich dich mit Geld versehen will, damit du dein nutzloses Leben fortsetzen kannst. Wenn du selbst dein Geld verdient hast, dann kannst du dich auch dafür amüsieren, so wie ich es tue.“ Er zeigte dem Neffen ein kostbares Diamantengeschmeide, welches er der berühmten Varietèprimadonna Daisy schenken will. „Willst du mir nicht das Geschmeide für einige Tage leihen?“ fragte John. „Ich danke mein Freund, sagte der Onkel, „dann würde ich es gewiß nicht wiedersehen“, und er drehte sich um und verwahrt das Geschmeide. Da fährt dem Neffen ein teuflischer Gedanke durch den Kopf, er springt auf den Dheim zu und will sich auf ihn stützen, dieser dreht sich aber noch rechtzeitig um, und zeigte dem Nichtswürdigen die Thür. Die Diamanten spulen jedoch dem John fortwährend im Kopfe herum; kann er die nur bekommen, dann ist er gerettet. Gut, daß er weiß, wo sie haben soll. Er ging denselben Abend noch ins Varietè. Wer weiß, vielleicht hat er hier irgend eine Chance. Seine Berechnung erweist sich als richtig. Der Onkel geht in die Garderobe der Diva und bringt ihr je Geschenk. Sobald sich John überzeugt hat, daß Daisy auf der Bühne ist, geht er in ihr Antikazimmer, durchsucht schnell ihre Sachen, aber das Armband ist nicht zu finden. Sie muß es also um haben. Hien, dann laßt er sie zu ihr nach Hause gehen, jetzt will er die Diamanten haben und wenn er sie ihr auch vom Arm herunterreißt, soll. Den nächsten Morgen läßt sich John an einem auf dem Dache befestigten Tau auf Miß Daisy's Balkon hinab, geht ins Zimmer hinein und durchsucht alle Schränke. Das Armband ist noch immer nicht zu finden. Na, dann muß er warten bis sie kommt und versteckt hinter der Balkontür. Etwas später kommt die Sägerin zufällig erblickt sie die Gestalt im Versteck hinter der Thür geht zurück zum Telephon und klingelt bei dem berühmten Detektiv, Sherlock Holmes, an. Sie hat aber nur ihren Namen zu nennen, als John sich auf sie stürzt und ihr das Höhrrohr aus der Hand reißend, sie so schnell daß sie bewußtlos zu Boden fällt. Dann nimmt er

Geschmeide und klettert am Tau auf's Dach hinauf. Sherlock Holmes hat indessen ihr Geschrei im Telephon gehört und kommt eiligst gefahren. Mit einem Blick überblickt er, was geschehen ist, und ohne sich zu bekümmern, klettert er das Tau hinauf. John ist dadurch zur höchsten Verzweiflung getrieben und schneidet das Tau durch. Doch Holmes rettet sich und nach einer wilden Jagd über die Dächer wird John zuletzt gefangen und der Gerechtigkeit übergeben.

Nordische Films Co.

Engberg, Bd I, S 374

Der Komet/Nr. 1296/S. 10+11

22/1/1910

## THE THEFT OF THE DIAMONDS.

John Baxter is a never-do-well. His parents died when he was young, and left him with a large fortune which he ran through in a very short time. He is hard up now, and appeals to an old uncle for help. He calls on him, but is received very coldly, and is refused every assistance. When he is in his uncle's office the latter shows him a very fine diamond bracelet which he is going to give as a present to a well-known opera singer. John asks his uncle to lend him the bracelet to show to a friend, but his uncle refuses to do so. When the latter turns round to put the bracelet in the safe John, driven desperate, intends to overpower the old man from behind, and take the diamonds forcibly. Before he can carry out his intention his uncle shows him the door, and asks him to leave the house. But the diamonds will not leave John's mind, and he works out a plan as to how to get hold of them. He enters the dressing room of the great singer, and tries to steal them, but he cannot find them there. He presumes therefore that she must be wearing them, and follows her all the way home. In the early morning he gains access to the house, and letting himself down with a rope enters the room of the singer. He opens all the drawers and cupboards, but he cannot find them. He therefore waits behind the balcony door until she enters the room. A little later the singer enters the room, and in spite of noticing the figure behind the door, she keeps very cool and collected, and walking to the telephone she rings up Sherlock Holmes, but she has only time to call out her name and scream before John has knocked her down. He tears the bracelet from her arm, and leaves the room the same way as he came in. Sherlock Holmes after hearing the name and the scream through the telephone remembers at once the address of the well-known singer, and drives to the house as quickly as possible. He sees at once what has been done, and without hesitating he climbs up the rope to follow the thief. The latter cuts the rope, but he is not in time to prevent Sherlock Holmes arresting him after a hot pursuit over several roofs of houses &c.

# NORDISK FILMS-COMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. VIENNA. LONDON. GENOVA.  
NEW YORK. MOSCOU.

---

---

## LONDON W. C.

18 Cecil Court, Charing Cross Road.

Tel. Ad.: „Norfilcom“.

Telephone:

## NEW YORK, CITY.

7, E. 14<sup>th</sup> Str.

Tel. Ad.: „Northfilm“.

Telephone: 3745 Stuyvesant.

---

---

Our films are only sold on the express condition on the part of the buyer, that they are not in any way to be imitated, such imitation being an infringement of the statue enacted for their protection.

Every imitator of films originating from The Northern Films Company will be legally prosecuted.

---

---

Please take note: Our films are forwarded under following conditions: All films ordered will be charged for unless returned to us in perfect condition within 24 hours after receipt. Damaged films, films returned without having our trademark at terminal, or such which are kept for more than 24 hours, will neither be taken back nor given credit for. In case the recipient suffers the films to pass trough the machine, such is done at his own risk.

---

---